

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 10. apríla 2014*

Obsah

I – Právny rámec	3
II – Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie	4
III – Žaloby na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok	7
IV – Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore	8
V – O odvolaniach	9
A – O odvolaní Komisie	9
1. O prvých troch odvolacích dôvodoch a o siedmom odvolacom dôvode	9
a) Argumentácia účastníkov konania	9
b) Posúdenie Súdny dvorom	10
2. O následkoch, ktoré vyplývajú z dôvodnosti odvolania Komisie	14
B – O odvolaní spoločnosti Reyrolle	15
1. O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení zásady individualizácie trestov a sankcií	15
a) Argumentácia účastníkov konania	15
b) Posúdenie Súdny dvorom	16
2. O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality	17
a) Argumentácia účastníkov konania	17
b) Posúdenie Súdny dvorom	17

* Jazyk konania: nemčina.

C – O odvolaní spoločností SEHV a Magrini	19
1. O prvých dvoch odvolacích dôvodoch založených na porušení zásady ne ultra petita a na nedodržaní právnej sily rozhodnutej veci	19
a) Argumentácia účastníkov konania	19
b) Posúdenie Súdny dvorom	19
2. O následkoch, ktoré vyplývajú z dôvodnosti odvolania spoločností SEHV a Magrini.....	21
VI – O trovách	21

„Odvolanie — Hospodárska súťaž — Kartel — Trh s projektmi týkajúcimi sa rozvádzačov izolovaných plynom — Solidárna zodpovednosť za zaplatenie pokuty — Pojem podnik — Zásady osobnej zodpovednosti a individualizácie trestov a sankcií — Neobmedzená právomoc Všeobecného súdu — Zásada ne ultra petita — Zásady proporcionality a rovnosti zaobchádzania“

V spojených veciach C-231/11 P až C-233/11 P,

ktorých predmetom sú tri odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 13. a 16. mája 2011,

Európska komisia, v zastúpení: A. Antoniadis, R. Sauer a N. von Lingen, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu, (C-231/11 P),

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Siemens AG Österreich, so sídlom vo Viedni (Rakúsko),

VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, so sídlom vo Viedni,

Siemens Transmission & Distribution Ltd, so sídlom v Manchestri (Spojené kráľovstvo),

Siemens Transmission & Distribution SA, so sídlom v Grenobli (Francúzsko),

Nuova Magrini Galileo SpA, so sídlom v Bergame (Taliansko),

v zastúpení: H. Wollmann a F. Urlesberger, Rechtsanwälte,

žalobkyne v prvostupňovom konaní,

a

Siemens Transmission & Distribution Ltd (C-232/11 P),

Siemens Transmission & Distribution SA,

Nuova Magrini Galileo SpA (C-233/11 P),

v zastúpení: H. Wollmann a F. Urlesberger, Rechtsanwälte,

odvolateľky,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: A. Antoniadis, R. Sauer a N. von Lingen, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, podpredseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu sudcu štvrtej komory, sudcovia M. Safjan, J. Malenovský a A. Prechal (spravodajkyňa),

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. mája 2013,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 19. septembra 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia, spoločnosti Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA a Nuova Magrini Galileo SpA (ďalej len spolu ako „odvolateľky“) sa vo svojich odvolaniach domáhajú čiastočného zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 3. marca 2011, Siemens Österreich a i./Komisia (T-122/07 až T-124/07, Zb. s. II-793, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Všeobecný súd čiastočne zrušil a zmenil rozhodnutie Komisie K(2006) 6762 v konečnom znení z 24. januára 2007 o začatí konania podľa článku [81 ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.899 – Rozvádzače izolované plynom), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C 5, 2008, s. 7, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

I – Právny rámec

- 2 Článok 23 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 [ES] a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205), nazvaný „Pokuty“ znie takto:

„...“

2. Komisia môže rozhodnutím uložiť podnikom alebo združeniam podnikov pokuty, keď úmyselne alebo z nedbalosti:

a) porušujú článok [81 ES] alebo článok [82 ES]...

...

3. Pri stanovení čiastky pokuty sa zohľadní závažnosť a doba trvania porušovania.

...“

3 Podľa článku 31 tohto nariadenia, nazvaného „Preskúmanie Súdny dvorom“:

„Súdny dvor má neobmedzenú súdnu právomoc na preskúmanie rozhodnutí, v ktorých Komisia stanovila pokutu alebo pravidelné penále. Môže zrušiť, znížiť alebo zvýšiť uloženú pokutu alebo pravidelné penále.“

II – Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

4 Skutkové okolnosti, ktoré viedli k tomuto sporu, ako sú uvedené v bodoch 1 až 22 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť takto.

5 Spor sa týka kartelu súvisiaceho s predajom rozvádzačov izolovaných plynom (ďalej len „RIP“), ktoré slúžia na kontrolu elektrického prúdu v elektrickej sieti. Je to silnoprúdové zariadenie, ktoré sa používa ako hlavný komponent v elektrárenských blokoch na kľúč.

6 V bodoch 1 až 3 napadnutého rozsudku sú rôzne spoločnosti, ktorých sa spor týka, opísané takto:

„1 Dňa 20. septembra 1998 VA Technologie AG [(ďalej len ‚VA Technologie‘)] nadobudla dcérsku spoločnosť Rolls-Royce, konkrétne Reyrolle Ltd, po zmene mena VA Tech Reyrolle Ltd a neskôr Siemens Transmission & Distribution Ltd... (ďalej len ‚Reyrolle‘). Dňa 13. marca 2001 VA Technologie prostredníctvom 100 % dcérskej spoločnosti VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG... (ďalej len ‚KEG‘), vložila Reyrolle do novovytvorenej spoločnosti VA Tech Schneider High Voltage GmbH (ďalej len ‚VAS‘), v ktorej mala prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti 60 % podiel, pričom ostávajúci podiel patrila spoločnosti Schneider Electric SA [(ďalej len ‚Schneider‘)]. Vklad spoločnosti Schneider... do spoločnosti VAS predstavovali spoločnosť Schneider Electric High Voltage SA, po zmene mena VA Tech Transmission & Distribution SA a neskôr Siemens Transmission & Distribution SA... (ďalej len ‚SEHV‘), a spoločnosť Nuova Magrini Galileo SpA... (ďalej len ‚Magrini‘), ktoré boli predtým jej 100 % dcérskymi spoločnosťami, pričom SEHV zastrešovala od roku 1999 činnosť viacerých dcérskych spoločností spoločnosti Schneider... v oblasti vysokého napätia.

2 V októbri 2004 VA Technologie nadobudla prostredníctvom spoločnosti KEG celý podiel spoločnosti Schneider... v základnom imaní spoločnosti VAS.

3 V roku 2005 Siemens AG [ďalej len ‚Siemens‘] získala výlučnú kontrolu nad skupinou, ktorej materskou spoločnosťou bola VA Technologie (ďalej len ‚skupina VA Tech‘), a to prostredníctvom verejnej ponuky na kúpu uskutočnenej jej dcérskou spoločnosťou, konkrétne... Siemens AG Österreich (ďalej len ‚Siemens Österreich‘). Po tomto prevzatí kontroly boli VA Technologie a neskôr VAS zlúčené so spoločnosťou Siemens Österreich.“

- 7 Dňa 3. marca 2004 ABB Ltd (ďalej len „ABB“) oznámila Komisii existenciu kartelu v oblasti RIP a podala ústnu žiadosť o oslobodenie od pokút v súlade s oznámením Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155, ďalej len „oznámenie o spolupráci“). Dňa 25. apríla 2004 Komisia podmiennečne priznala spoločnosti ABB oslobodenie.
- 8 Na základe vyhlásení ABB Komisia začala vyšetrovanie a 11. a 12. mája 2004 uskutočnila inšpekcie najmä v priestoroch spoločností Siemens AG, Areva T&D SA, skupiny VA Tech, Hitachi Ltd a Japan AE Power Systems Corp. (ďalej len „JAEPS“). Dňa 20. apríla 2006 Komisia prijala oznámenie o výhradách, ktoré bolo oznámené 20 spoločnostiam, medzi iným aj odvolateľkám. Vypočutia dotknutých podnikov sa konali 18. a 19. júla 2006.
- 9 Dňa 24. januára 2007 prijala Komisia sporné rozhodnutie, ktoré bolo oznámené 20 spoločnostiam, ktorým bolo adresované oznámenie o výhradách, a to okrem odvolateľiek spoločnostiam Siemens Österreich, KEG, ABB, Alstom SA, Areva SA, Areva T&D AG, Areva T&D Holding SA ako aj Areva T&D SA (štyri naposledy vymenované spoločnosti ďalej spoločne len „Areva“), Fuji Electric Holdings Co. Ltd a Fuji Electric Systems Co. Ltd (dve naposledy vymenované spoločnosti ďalej spoločne len „Fuji“), Hitachi Ltd a Hitachi Europe Ltd (dve naposledy vymenované spoločnosti ďalej spoločne len „Hitachi“), JAEPS, Schneider, Mitsubishi Electric System Corp. (ďalej len „Mitsubishi“) a Toshiba Corp. (ďalej len „Toshiba“).
- 10 V bodoch 14 až 16 napadnutého rozsudku boli vlastnosti kartelu, ako boli konštatované v spornom rozhodnutí, zhrnuté takto:
- „14 V odôvodneniach č. 113 až 123 [sporného] rozhodnutia Komisia uviedla, že rôzne podniky, ktoré sa zúčastnili na karteli, sa dohodli na rozdeľovaní projektov RIP na celosvetovej úrovni, s výnimkou niektorých trhov, a to podľa dohodnutých pravidiel, najmä aby sa zachovali kvóty odzrkadľujúce v širokej miere ich odhadované historické podiely na trhu. Spresnila, že rozdeľovanie projektov RIP sa uskutočňovalo na základe spoločnej ‚japonskej‘ kvóty a spoločnej ‚európskej‘ kvóty, ktoré sa potom museli vzájomne rozdeliť medzi japonských a európskych výrobcov. Dohoda podpísaná vo Viedni [(Rakúsko)] 15. apríla 1988 (ďalej len ‚dohoda GQ‘) upravovala pravidlá umožňujúce prideliť projekty RIP buď japonským výrobcovi, alebo európskym výrobcovi a zahrnúť ich hodnotu do príslušnej kvóty. Navyše v odôvodneniach č. 124 až 132 [sporného] rozhodnutia Komisia spresnila, že rôzne podniky, ktoré sa zúčastnili na karteli, uzavreli nepísanú dohodu (ďalej len ‚spoločná dohoda‘), na základe ktorej projekty RIP jednak v Japonsku a jednak v krajinách európskych členov kartelu, označených spoločne ako ‚výrobné krajiny‘ projektov RIP, boli jednotlivo vyhradené japonským a európskym členom kartelu. Projekty RIP vo ‚výrobných krajinách‘ neboli predmetom výmeny informácií medzi týmito dvoma skupinami a neboli zahrnuté do príslušných kvót.
- 15 Dohoda GQ obsahovala tiež pravidlá týkajúce sa výmeny informácií nevyhnutných na fungovanie kartelu medzi dvoma skupinami výrobcov, ktoré boli zabezpečované najmä sekretármi uvedených skupín, pravidlá manipulácie dotknutých verejných obstarávaní a stanovenia cien za projekty RIP, ktoré nemohli byť rozdelené. Podľa znenia svojej prílohy 2 sa dohoda GQ uplatňovala na celý svet okrem Spojených štátov, Kanady, Japonska a 17 krajín západnej Európy. Navyše na základe spoločnej dohody boli tiež projekty RIP v iných európskych krajinách než ‚výrobné krajiny‘ vyhradené európskej skupine, pričom japonskí výrobcovia sa zaviazali neprekladať ponuky na projekty RIP v Európe.
- 16 Podľa Komisie sa rozdelenie projektov RIP medzi európskymi výrobcami riadilo dohodou podpísanou rovnako vo Viedni 15. apríla 1988 a nazvanou ‚E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement‘ (Dohoda skupiny E, ktorou sa vykonáva dohoda GQ)... Stanovovala, že

rozdeľovanie projektov RIP v Európe sa riadi tými istými pravidlami a postupmi ako rozdeľovanie projektov RIP v ostatných krajinách. Projekty RIP v Európe museli byť najmä oznámené, zaznamenané, pridelené, zostavené a bola im určená minimálna cena.“

- 11 Na základe skutkových zistení a právneho posúdenia Komisia v spornom rozhodnutí skonštatovala, že dotknuté podniky porušili článok 81 ES a článok 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3; Mim. vyd. 11/052, s. 3) (ďalej len „Dohoda o EHP“) a uložila im pokuty, ktorých výška bola stanovená v súlade s metódami stanovenými v usmerneniach k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESUO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171) a v oznámení o spolupráci.
- 12 Komisia rozhodla, že s ohľadom na oznámenie o spolupráci vyhovie žiadosti o oslobodenie od pokút spoločnosti ABB, ale že každú zo žiadostí o zhovievavosť podanú skupinou VA Tech treba zamietnuť.
- 13 Články 1 a 2 sporného rozhodnutia stanovujú:

„Článok 1

Nasledujúce podniky porušili [články 81 ES a 53 Dohody EHP] tým, že sa zúčastnili počas uvedeného obdobia na dohodách a zosúladených postupoch v oblasti [RIP] v [Európskom hospodárskom priestore (EHP)]:

...

m) [Magrini] od 15. apríla 1988 do 13. decembra 2000 a od 1. apríla 2002 do 11. mája 2004,

n) [Schneider] od 15. apríla 1988 do 13. decembra 2000,

...

p) Siemens [Österreich] od 20. septembra 1998 do 13. decembra 2000 a od 1. apríla 2002 do 11. mája 2004,

q) [Reyrolle] od 15. apríla 1988 do 13. decembra 2000 a od 1. apríla 2002 do 11. mája 2004,

r) [SEHV] od 15. apríla 1988 do 13. decembra 2000 a od 1. apríla 2002 do 11. mája 2004,

...

t) [KEG] od 20. septembra 1998 do 13. decembra 2000 a od 1. apríla 2002 do 11. mája 2004.

Článok 2

Za porušenia uvedené v článku 1 sa ukladajú tieto pokuty:

...

j) Schneider...: 3 600 000 eur,

k) Schneider..., spoločne a nerozdielne so [SEHV] a [Magrini]: 4 500 000 eur,

l) [Reyrolle]: 22 050 000 eur, z čoho

i) spoločne a nerozdielne so [SEHV] a [Magrini]: 17 550 000 eur, a

ii) spoločne a nerozdielne so Siemens [Österreich] a [KEG]; 12 600 000 eur,

...“

III – Žaloby na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 14 Z bodov 33, 34 a 229 napadnutého rozsudku vyplýva, že odvolateľky na podporu svojich návrhov na zrušenie predložili dva žalobné dôvody.
- 15 Prvý žalobný dôvod sa zakladal na porušení článku 81 ods. 1 ES, článku 53 ods. 1 Dohody o EHP, článku 23 ods. 2 a 3 a článku 25 nariadenia č. 1/2003. Tento žalobný dôvod bol rozdelený na štyri časti založené po prvé na neexistencii dôkazov o uvádzanom porušení, po druhé na nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o dĺžku trvania uvádzaného porušenia, po tretie na neprimeranej výške uloženej pokuty a po štvrté na premlčaní uvádzaného porušenia v období pred 16. júlom 1998.
- 16 Druhý žalobný dôvod sa zakladal na porušení základných formálnych náležitostí a práva byť vypočutý a konkrétne práva žalobkyní na výsluch svedka svedčiaceho v ich neprospech vyplývajúceho z článku 6 ods. 3 písm. d) Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950.
- 17 Všeobecný súd v podstate potvrdil existenciu porušenia, ako ho konštatovala Komisia v spornom rozhodnutí, ako aj výšku pokuty uloženej skupine VA Tech v celosti, teda výšku súm, ktorú musí zaplatiť každá zo spoločností tvoriacich túto skupinu.
- 18 Hoci Všeobecný súd skrátil dĺžku porušenia, ktorého sa dopustili spoločnosti skupiny VA Tech, keď z nej vylúčil obdobie medzi 1. aprílom a 30. júnom 2002 a zrušil v tomto rozsahu sporné rozhodnutie (body 63 až 72 a 236 napadnutého rozsudku a bod 1 jeho výroku), následne v rámci výkonu svojej neobmedzenej súdnej právomoci konštatoval, že v súlade s usmerneniami k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESÚO toto skrátenie dĺžky porušenia nemá vplyv na výšku pokuty uloženej týmto spoločnostiam (bod 261 uvedeného rozsudku).
- 19 Všeobecný súd však v súlade s odôvodnením uvedeným v bodoch 137 až 165 napadnutého rozsudku v bode 166 tohto rozsudku konštatoval, že Komisia tým, že uznala Reyrolle, SEHV a Magrini za solidárne zodpovedné za zaplatenie pokuty, ktorej výška zjavne prekračuje ich spoločnú zodpovednosť, a tým, že neuznala Siemens Österreich a KEG za solidárne zodpovedné za zaplatenie časti pokuty uloženej spoločnostiam SEHV a Magrini, a tiež tým, že neuložila spoločnosti Reyrolle ako jedinej znášať časť jej uloženej pokuty, porušila zásadu individualizácie trestov a sankcií.
- 20 V bode 167 uvedeného rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že je potrebné zrušiť článok 2 sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o výpočet sumy pokuty uloženej spoločnostiam SEHV a Magrini a pokiaľ ide o stanovenie súm, ktoré majú žalobkyne solidárne zaplatiť.
- 21 V bodoch 236 až 264 napadnutého rozsudku Všeobecný súd na základe svojej neobmedzenej súdnej právomoci zmenil pokuty uložené odvolateľkám a pre tieto rôzne pokuty určil aj podiely, ktoré musia jednotlivé spoločnosti zaplatiť v rámci svojho vnútorného vzťahu medzi solidárnymi dlžníkmi v súlade so zásadami uvedenými v bodoch 158 a 159 uvedeného rozsudku.
- 22 Všeobecný súd v bode 2 výroku napadnutého rozsudku tiež zrušil článok 2 písm. j), k) a l) sporného rozhodnutia a v bode 3 tohto výroku určil sumy pokút takto:

– [SEHV] a [Magrini] solidárne so spoločnosťou [Schneider]: 8 100 000 eur,

- [Reyrolle] solidárne so spoločnosťami Siemens [Österreich], [KEG], [SEHV] a [Magrini]: 10 350 000 eur,
- [Reyrolle] solidárne so spoločnosťami Siemens [Österreich] a [KEG]: 2 250 000 eur,
- [Reyrolle]: 9 450 000 eur.“

IV – Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

23 Komisia v odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom spočíva na tvrdení Všeobecného súdu v bode 157 uvedeného rozsudku, že Komisia je povinná určiť príslušný podiel jednotlivých spoločností tvoriacich rovnaký podnik na sumách, ktoré sú povinné spoločnosti tvoriace tento podnik solidárne zaplatiť, a zrušil bod 3 výroku uvedeného rozsudku v rozsahu, v akom Všeobecný súd podľa tvrdení v bode 158 v spojení s bodmi 245, 247, 262 a 263 daného rozsudku nanovo ukladá pokuty vrátane určenia podielu sumy pokuty, ktorý pripadá na každú jednotlivú spoločnosť,
- subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom podľa bodu 157 napadnutého rozsudku ukladá Komisii povinnosť určiť príslušný podiel jednotlivých spoločností tvoriacich rovnaký podnik na sumách, ktoré sú spoločnosti tvoriace tento podnik povinné solidárne zaplatiť, a zrušil uvedený rozsudok v rozsahu, v akom Všeobecný súd podľa tvrdení v bode 158 v spojení s bodmi 245, 247, 262 a 263 napadnutého rozsudku určuje podiel sumy pokuty, ktorý pripadá na každú jednotlivú spoločnosť, a tým mení sporné rozhodnutie,
- zamietol žaloby vo veciach T-122/07, T-123/07 a T-124/07, pokiaľ ide o navrhované zrušenie článku 2 písm. j), k) a l) sporného rozhodnutia,
- zaviazal odporkyne v odvolacom konaní a žalobkyne na prvom stupni na náhradu trov odvolacieho i prvostupňového konania.

24 Reyrolle, SEHV a Magrini navrhujú, aby Súdny dvor:

- zamietol odvolanie a
- vyhovel v plnom rozsahu ich vlastným návrhom.

25 Spoločnosť Reyrolle vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

- zmenil bod 3 štvrtú zarážku výroku napadnutého rozsudku v tom zmysle, aby pokuta, ktorá sa v ňom ukladá spoločnosti Reyrolle, bola znížená najmenej o 7 400 000 eur,
- subsidiárne zrušil bod 3 výroku uvedeného rozsudku v rozsahu, v akom sa jej týka, a vrátil vec Všeobecnému súdu,
- v každom prípade uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

26 Spoločnosti SEHV a Magrini vo svojom odvolaní navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom vyhlásil neplatnosť článku 2 písm. j) a k) sporného rozhodnutia,

- zrušil bod 3 prvú zarážku výroku napadnutého rozsudku, potvrdil článok 2 písm. j) a k) sporného rozhodnutia a vo vzťahu k článku 2 písm. k) uvedeného rozhodnutia rozhodol, že každý zo solidárnych dlžníkov znáša tretinu zo sumy 4 500 000 eur,
 - subsidiárne zrušil bod 3 prvú zarážku výroku napadnutého rozsudku a vrátil vec Všeobecnému súdu,
 - v každom prípade zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 27 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie spoločnosti Reyrolle, ako aj odvolanie spoločností SEHV a Magrini v plnom rozsahu a
 - zaviazal odvolateľky na náhradu trov konania.
- 28 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 1. júla 2011 boli veci C-231/11 P až C-233/11 P spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

V – O odvolaniach

A – O odvolaní Komisie

- 29 Komisia na podporu svojho odvolania predložila sedem odvolacích dôvodov neplatnosti založených na porušení článku 23 nariadenia č. 1/2003, neobmedzenej súdnej právomoci Všeobecného súdu, zásady osobnej zodpovednosti a zásady individualizácie trestov a sankcií, zásady *ne ultra petita*, zásady kontradiktórnosti, povinnosti odôvodnenia a právomoci posúdenia Komisie pri určení právnických osôb, ktorým možno pripísať zodpovednosť za porušenie.
- 30 Prvé tri odvolacie dôvody, ako aj siedmy odvolací dôvod treba preskúmať spoločne.
1. O prvých troch odvolacích dôvodoch a o siedmom odvolacom dôvode
- a) Argumentácia účastníkov konania
- 31 Svojím prvým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd porušil článok 23 nariadenia č. 1/2003 v rozsahu, v akom toto ustanovenie vyložil takým spôsobom, že Komisii priznáva právomoc, dokonca ukladá povinnosť, určiť podiely rôznych dlžníkov, ktorí majú zaplatiť Komisii solidárne uloženú pokutu z dôvodu porušenia, ktorého sa dopustil podnik, ktorého sú súčasťou.
- 32 Právomoc uložiť pokutu, ktorou disponuje Komisia podľa uvedeného ustanovenia, sa týka iba vonkajšieho vzťahu solidarity, teda vzťahu existujúceho medzi Komisiou a adresátmi rozhodnutia, ktorí sú solidárne povinní zaplatiť pokutu ako spoločnosti tvoriace jeden a ten istý podnik, a nie vnútorného vzťahu existujúceho medzi rôznymi solidárnymi dlžníkmi.
- 33 Právomoc Komisie solidárne uložiť platbu pokuty viacerým spoločnostiam vyplýva priamo zo zodpovednosti „podnikov“. Z pojmu podnik však naopak nemožno odvodiť rozsiahlejšiu právomoc, umožňujúcu Komisii stanoviť právne vzťahy medzi solidárnymi dlžníkmi.

- 34 Svojím druhým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd tým, že článok 23 nariadenia č. 1/2003 vyložil tak, že zahŕňa právomoc, dokonca povinnosť, určiť otázky vnútorných vzťahov medzi solidárnymi dlžníkmi, a na tomto základe konkrétne určiť podiely rôznych odvolateľiek, prekročil hranice svojej neobmedzenej súdnej právomoci, keďže táto právomoc sa týka iba vonkajšieho vzťahu medzi Komisiou a podnikom, ktorému je pokuta uložená.
- 35 Svojím tretím odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v bode 153 napadnutého rozsudku nesprávne rozhodol, že zásada individualizácie trestov a sankcií určuje, že každý adresát rozhodnutia, ktorý má zaplatiť solidárne pokutu, musí mať právomoc odvodiť z tohto rozhodnutia podiel, ktorý musí zaplatiť v rámci svojho vzťahu s ďalšími solidárnymi dlžníkmi, keď sa Komisia prestane o situáciu zaujímať.
- 36 Táto zásada, ako aj zásada osobnej zodpovednosti sa tak uplatňuje na podnik ako taký a nie na rôzne právne subjekty, ktoré ho tvoria.
- 37 Zásada individualizácie trestov a sankcií vyžaduje, aby Komisia v rámci stanovenia sumy pokút preskúmala závažnosť týkajúcu sa účasti každého podniku, ktorý sa dopustil porušenia, na základe individuálneho konania dotknutých podnikov, a prípadne poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.
- 38 Svojím siedmym odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že v rozsahu, v akom možno bod 150 napadnutého rozsudku vyložiť tak, že Komisia je povinná solidárne uložiť pokutu všetkým subjektom, ktoré môžu byť zodpovedné za účasť na porušení, ktorého sa dopustil podnik, je v rozpore so slobodou výberu, ktorú má v tejto súvislosti táto inštitúcia.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

- 39 Ak podniky alebo združenia podnikov úmyselne alebo z nedbalosti porušujú ustanovenia článku 81 ES alebo článku 82 ES, Komisia má právomoc im v súlade s článkom 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 uložiť pokuty.
- 40 V rámci svojho prvého odvolacieho dôvodu Komisia vytýka Všeobecnému súdu, že v bode 157 napadnutého rozsudku rozhodol, že prislúcha výlučne Komisii, aby v rámci výkonu svojej právomoci ukladať pokuty na základe článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 „stanovila jednotlivé podiely rôznych spoločností v rámci súm, na ktorých zaplataenie boli solidárne zaviazané, keďže boli súčasťou toho istého podniku, pričom táto úloha... nemôže byť ponechaná na vnútroštátne súdy“.
- 41 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že právo Únie v oblasti hospodárskej súťaže sa týka činností podnikov (pozri najmä rozsudky z 8. mája 2013, ENI/Komisia, C-508/11 P, bod 82, a z 11. júla 2013, Komisia/Stichting Administratiekantoor Portielje, C-440/11 P, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 42 Autori Zmlúv sa rozhodli pre použitie pojmu podnik, aby tak označili porušiteľa podľa práva hospodárskej súťaže, ktorého možno sankcionovať podľa článkov 81 ES a 82 ES, a nie iných pojmov, akými sú pojmy spoločnosť alebo právnická osoba, použité najmä v článku 48 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2013, Schindler Holding a i./Komisia, C-501/11 P, bod 102).
- 43 Podľa ustálenej judikatúry pojem podnik zahŕňa každý subjekt vykonávajúci hospodársku činnosť nezávisle od právneho postavenia tohto subjektu a spôsobu jeho financovania. Tento pojem treba chápať tak, že označuje hospodársku jednotku, hoci sa táto hospodárska jednotka z právneho hľadiska skladá z viacerých fyzických alebo právnických osôb (pozri najmä rozsudok z 19. júla 2012, Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia, C-628/10 P a C-14/11 P, bod 42 a citovanú judikatúru).

- 44 Ak takýto hospodársky subjekt porušuje predpisy hospodárskej súťaže, podľa zásady osobnej zodpovednosti zodpovedá za toto porušenie (pozri najmä rozsudky Alliance One International a Standard Commercial Tobacco/Komisia, už citovaný, bod 42, ako aj Komisia/Stichting Administratiekantoor Portielje, už citovaný, bod 37 a citovaná judikatúra).
- 45 V tomto kontexte treba pripomenúť, že za určitých okolností právnická osoba, ktorá nie je autorom porušenia práva hospodárskej súťaže, môže byť aj tak sankcionovaná za porušujúce konanie inej právnickej osoby, pokiaľ sú tieto osoby obe súčasťou rovnakého hospodárskeho subjektu a tvoria tak podnik, ktorý porušil článok 81 ES.
- 46 Z ustálenej judikatúry totiž vyplýva, že správanie dcérskej spoločnosti môže byť pripísané materskej spoločnosti najmä vtedy, keď dcérska spoločnosť napriek tomu, že má vlastnú právnu subjektivitu, neurčuje svoje správanie na trhu samostatne, ale v podstate uplatňuje pokyny, ktoré jej dala materská spoločnosť, najmä vzhľadom na hospodárske, organizačné a právne väzby medzi týmito dvoma právnymi subjektmi (pozri najmä rozsudok Komisia/Stichting Administratiekantoor Portielje, už citovaný, bod 38 a citovanú judikatúru).
- 47 Hoci sa dotknutá materská spoločnosť v rámci vertikálneho kapitálového vzťahu tohto typu považuje za spoločnosť, ktorá sa dopustila sama osebe porušenia práva Únie v oblasti pravidiel hospodárskej súťaže, jej zodpovednosť za porušenie je úplne odvodená od zodpovednosti jej dcérskej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. januára 2013, Komisia/Tomkins, C-286/11 P, body 43 a 49, ako aj z 26. novembra 2013, Kendrion/Komisia, C-50/12 P, bod 55).
- 48 V dôsledku toho môže Komisia voči materskej spoločnosti vyvodiť solidárnu zodpovednosť za zaplatenie pokuty, ktorá bola uložená jej dcérskej spoločnosti (pozri najmä rozsudok z 29. marca 2011, ArcelorMittal Luxembourg/Komisia a Komisia/ArcelorMittal Luxembourg a i., C-201/09 P a C-216/09 P, Zb. s. I-2239, bod 98).
- 49 Všeobecný súd teda v bode 150 napadnutého rozsudku správne uviedol, že podľa judikatúry, pokiaľ možno vyvodiť osobnú zodpovednosť voči viacerým osobám za účasť jedného a toho istého podniku na porušení v zmysle práva hospodárskej súťaže, musia sa považovať za solidárne zodpovedné za uvedené porušenie.
- 50 Kritika Komisie voči tomuto bodu 150 v rámci jej siedmeho odvolacieho dôvodu sa musí zamietnuť, keďže z tohto bodu v jeho kontexte a s ohľadom na v ňom citovanú judikatúru nevyplýva, že Komisia je skutočne povinná solidárne uložiť pokutu všetkým subjektom, ktoré môžu byť osobne zodpovedné za účasť na porušení, ktorého sa dopustil jeden a ten istý podnik.
- 51 Keďže Komisia podľa článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 disponuje možnosťou solidárne uložiť pokutu rôznym právnickým osobám, ktoré tvoria jeden a ten istý podnik, ktorý je zodpovedný za porušenie, stanovenie sumy tejto pokuty Komisiou v rozsahu, v akom uplatní v prejednávanej veci pojem podnik, ktorý je pojmom práva Únie, je podmienené určitými ohraničeniami, ktoré ukladajú, aby boli náležité zohľadnené vlastnosti dotknutého podniku podľa jeho zloženia počas obdobia, kedy došlo k porušeniu.
- 52 Komisia je pri určovaní vonkajšieho vzťahu solidarity najmä povinná dodržiavať zásadu individualizácie trestov a sankcií, ktorá v súlade s článkom 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 vyžaduje, aby bola suma pokuty určená vzhľadom na závažnosť porušenia individuálne vytykaného dotknutému podniku a dĺžku tohto porušenia.
- 53 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že medzi okolnosťami, ktoré sa majú zohľadniť pri posudzovaní závažnosti porušovaní a z tohto dôvodu majú vplyv pri určovaní sumy pokuty uloženej dotknutému hospodárskemu subjektu, sú konanie každého z dotknutých podnikov, úloha, ktorú každý z nich zohral pri vytvorení dohôd alebo zosúladených postupov, prospech, ktorý mohli podniky získať

z týchto dohôd alebo zosúladených postupov, ich veľkosť a hodnota dotknutého tovaru, ako aj nebezpečenstvo, ktoré porušenia tohto typu predstavujú pre cieľ Únie (rozsudok z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 242).

- 54 V tomto kontexte Všeobecný súd okrem iného jednak v bode 153 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že Komisia nemôže voľne stanoviť sumy, ktoré sa majú platiť solidárne, a jednak v bode 154 tohto rozsudku uviedol, že Komisia mala v prejednávanej veci zohľadniť zistenia, ku ktorým dospela v odôvodnení č. 468 napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o zodpovednosť rôznych podnikov za obdobia porušovania, ktoré sa ich týka.
- 55 Hoci je pravda, že rozhodnutie Komisie, ktorým Komisia ukladá pokuty, musí byť nevyhnutne adresované právnickým osobám, ktoré tvoria podnik, táto prekážka, ktorá predstavuje čisto praktický prvok, neznamená, že keď Komisia využije možnosť solidárne uložiť pokutu viacerým právnickým osobám, keďže tvorili pri porušovaní jeden podnik, pravidlá a zásady práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže sa uplatnia nielen na dotknutý podnik, ale aj na právnické osoby, ktoré ho tvoria.
- 56 Z uvedeného vyplýva, že pravidlá práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže, vrátane pravidiel týkajúcich sa sankčných právomocí Komisie, a zásady práva Únie týkajúce sa osobnej zodpovednosti za porušenie a individualizácie trestov a sankcií, ktoré treba pri výkone tejto sankčnej právomoci dodržiavať, sa týkajú iba podniku ako takého a nie fyzických a právnických osôb, ktoré ho tvoria.
- 57 Najmä právny pojem Únie týkajúci sa solidárnej zodpovednosti za zaplatenie pokuty je ako taký iba prejavom absolútneho účinku pojmu podnik, týka sa iba podniku a nie spoločností, ktoré ho tvoria.
- 58 Z článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že Komisia má právomoc solidárne uložiť pokutu viacerým spoločnostiam v rozsahu, v akom tvoria rovnaký podnik, a ani znenie tohto ustanovenia, ani cieľ mechanizmu solidarity neumožňujú domnievať sa, že táto sankčná právomoc presahuje určenie vonkajšieho vzťahu solidarity, čím by bolo určenie podielov solidárnych dlžníkov v rámci ich vnútorného vzťahu.
- 59 Naopak, cieľ mechanizmu solidarity spočíva v skutočnosti, že predstavuje doplňujúci právny nástroj, ktorým disponuje Komisia na posilnenie účinnosti jej konania v oblasti vymáhania pokút uložených za porušenia práva hospodárskej súťaže, keďže tento mechanizmus znižuje riziko insolventnosti pre Komisiu ako veriteľa dlhu, ktorý reprezentujú tieto pokuty, čo sa podieľa na celi odstrašenia, ktorý všeobecne sleduje právo hospodárskej súťaže, čo aj Všeobecný súd v podstate v bode 151 napadnutého rozsudku správne potvrdil (pozri tiež analogicky rozsudok zo 17. februára 2011, Berel a i., C-78/10, Zb. s. I-717, bod 48).
- 60 Určenie podielov v rámci vnútorného vzťahu existujúcim medzi solidárnymi dlžníkmi sa teda netýka tohto dvojitého cieľa. Ide totiž o spor, ktorý nastane neskôr, a v zásade už nie je v záujme Komisie, keďže celá pokuta jej už bola zaplatená jedným alebo viacerými uvedenými dlžníkmi.
- 61 Okrem toho ani nariadenie č. 1/2003, ani právo Únie vo všeobecnosti neobsahujú pravidlá, ktoré umožňujú rozhodnúť tento spor týkajúci sa vnútorného rozdelenia dlhu platby, ktorú sú dotknuté spoločnosti povinné solidárne zaplatiť (pozri analogicky rozsudok Berel, už citovaný, body 42 a 43).
- 62 Za týchto podmienok pri neexistencii zmluvného stanovenia podielov dlžníkov pri solidárne uloženej pokute prináleží vnútroštátnym súdom, aby stanovili tieto podiely v súlade s právom Únie na základe vnútroštátneho práva, ktorému spor podlieha.
- 63 V tomto kontexte sa povinnosť lojálnej spolupráce s právnymi orgánmi členských štátov, ktorú má Komisia podľa článku 4 ZEÚ, ukladá v rámci rekurzných žalôb podaných na vnútroštátne súdy, bez ohľadu na skutočnosť, že tieto žaloby sa musia v zásade rozhodnúť na základe uplatniteľného

vnútroštátneho práva. Rozhodnutie Komisie, ktoré uložilo zaplatiť pokutu solidárne, na jednej strane totiž v rozsahu, v akom identifikuje solidárnych dlžníkov a stanovuje maximálnu sumu, ktorú si môže Komisia pýtať od každého z nich, stanovuje právny rámec, v ktorom treba rozhodnúť o týchto žalobách. Na druhej strane Komisia môže na účely stanovenia podielov dlžníkov poznať relevantné skutočnosti.

- 64 Z predchádzajúceho vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 157 napadnutého rozsudku rozhodol, že prislúcha výlučne Komisii, aby v rámci výkonu svojej právomoci ukladať pokuty na základe článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003 „stanovila jednotlivé podiely rôznych spoločností v rámci súm, na ktorých zaplataenie boli solidárne zaviazané, keďže boli súčasťou toho istého podniku, pričom táto úloha... nemôže byť ponechaná na vnútroštátne súdy“.
- 65 Rovnako z toho vyplýva, že sa Všeobecný súd dopustil aj iných nesprávnych právnych posúdení, v prvom rade uvedením v bodoch 153 až 159 napadnutého rozsudku niektorých zásad týkajúcich sa vnútorného vzťahu solidarity.
- 66 Na úvod, keďže, ako to už bolo uvedené v bode 56 tohto rozsudku, zásada individualizácie trestov a sankcií sa týka iba podniku ako takého a nie fyzických a právnických osôb, ktoré ho tvoria, sa Všeobecný súd dopustil v napadnutom rozsudku nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 153 napadnutého rozsudku rozhodol, že z tejto zásady individualizácie trestov a sankcií vyplýva, že každá spoločnosť musí mať právomoc odvodiť z rozhodnutia ukladajúceho jej pokutu, ktorú má zaplatiť solidárne s jednou alebo viacerými inými spoločnosťami, podiel, ktorý musí zaplatiť v rámci svojho vzťahu s ďalšími solidárnymi dlžníkmi, keď sa Komisia prestane o situáciu zaujímať.
- 67 Ďalej, keďže prináleží vnútroštátnym súdom, aby stanovili podiely dlžníkov solidárne uloženej pokuty v súlade s právom Únie na základe vnútroštátneho práva, ktorému spor podlieha, ako to už bolo uvedené v bode 62 tohto rozsudku, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 155 napadnutého rozsudku rozhodol, jednak, že pojem solidárna zodpovednosť za zaplataenie pokút je autonómnym pojmom, ktorý je potrebné vykladať s odkazom na ciele a systém práva hospodárskej súťaže, na ktorých sa podieľa, a prípadne s odkazom na všeobecné zásady, ktoré vyplývajú zo všetkých vnútroštátnych právnych systémov, a jednak, že hoci sa povinnosť zaplatiť pokutu zaražujúcu spoločnosti, ktorým Komisia uložila solidárne zaplataenie pokuty z dôvodu porušenia práva hospodárskej súťaže Spoločenstva, svojou povahou odlišuje od povinnosti spoludlžníkov v rámci záväzku podľa súkromného práva, je potrebné vychádzať najmä z právneho režimu solidárneho záväzku.
- 68 Okrem toho, keďže sa sankčná právomoc Komisie týka iba určenia vonkajšieho vzťahu solidarity, Všeobecný súd sa v bode 156 napadnutého rozsudku rovnako dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že rozhodnutie, ktorým Komisia ukladá viacerým podnikom, aby solidárne zaplatili určitú pokutu, spôsobuje nevyhnutne všetky účinky, ako sa z právneho hľadiska vzťahujú na právny režim platenia pokút v rámci práva hospodárskej súťaže, a to tak vo vzťahoch medzi veriteľmi a solidárnymi dlžníkmi, ako aj vo vzťahoch medzi solidárnymi dlžníkmi navzájom.
- 69 Nakoniec sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia aj v bodoch 158 a 159 napadnutého rozsudku, keď v podstate rozhodol, že ak v rozhodnutí Komisie ukladajúcej viacerým spoločnostiam pokutu, ktorá sa má zaplatiť solidárne, neexistuje konštatovanie, podľa ktorého v rámci podniku boli niektoré spoločnosti viac zodpovedné za účasť uvedeného podniku na karteli počas uvedeného obdobia ako druhé, má sa predpokladať, že majú rovnakú zodpovednosť, a teda majú znášať rovnaké podiely súm, ktoré im boli solidárne uložené.
- 70 Právo Únie totiž takéto pravidlo zodpovednosti rovnakým dielom, ktoré sa uplatňuje automaticky, nestanovuje, keďže, ako už aj bolo uvedené v bode 62 tohto rozsudku, podiely dlžníkov pri solidárne uloženej pokute sa majú stanoviť v súlade s právom Únie na základe vnútroštátneho práva.

- 71 Treba zdôrazniť, že právo Únie v podstate nebráni tomu, aby bolo vnútorné rozdelenie takejto pokuty vykonané na základe pravidla vnútroštátneho práva, ktoré určuje podiely solidárnych dlžníkov s ohľadom na ich zodpovednosť alebo vinu za spáchanie porušenia vytýkaného podniku, ktorého je súčasťou, spolu s prípadne automaticky uplatňovaným pravidlom, ktoré stanovuje, že pokiaľ nemôžu spoločnosti, ktoré požadujú nerovnaké rozdelenie pokuty, preukázať, že niektoré spoločnosti sú viac zodpovedné ako iné za účasť na uvedenom karteli počas určitého obdobia, musia byť dotknuté spoločnosti zodpovedné za rovnaké podiely.
- 72 Po druhé body 245, 247, 262 a 263 napadnutého rozsudku, ktoré kritizujú Komisiu, sú tiež postihnuté nesprávnym právnym posúdením, keďže Všeobecný súd v nich v rámci svojej neobmedzenej súdnej právomoci priznanej v súlade s článkom 261 ZFEÚ v článku 31 nariadenia č. 1/2003 určil podiely súm pokuty, ktoré znáša každá spoločnosť tvoriaca dotknutý podnik počas obdobia dotknutého porušovania.
- 73 Pri posúdení tohto vnútorného rozdelenia v uvedených bodoch napadnutého rozsudku sa totiž Všeobecný súd oprel o úvahy uvedené v bodoch 158 a 159 uvedeného rozsudku. Ako už bolo uvedené v bode 70 tohto rozsudku, tieto úvahy v tom, ako uvádzajú pravidlo zodpovednosti rovnakým dielom, ktoré sa uplatňuje automaticky, ktoré má stanovovať právo Únie, obsahujú nesprávne právne posúdenie.
- 74 Okrem toho, keďže ako to vyplýva aj z tohto rozsudku, sankčná právomoc, ktorou disponuje Komisia podľa článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003, neobsahuje právomoc rozdeliť uloženú pokutu medzi solidárnych dlžníkov v rámci ich vnútorného vzťahu, keď je pokuta v celom rozsahu zaplatená, a následne sa Komisia prestane o situáciu zaujímať, Všeobecný súd tiež nemá takúto právomoc rozdelenia v rámci jeho neobmedzenej súdnej právomoci, ktorá mu je priznaná v článku 31 uvedeného nariadenia na zrušenie, zníženie alebo zvýšenie uvedenej pokuty.
- 75 Keďže ho totiž podľa ustálenej judikatúry neobmedzená súdna právomoc Všeobecného súdu oprávňuje, aby nahradil posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením (pozri najmä rozsudok z 26. septembra 2013, Alliance One International/Komisia, C-679/11 P, bod 104 a citovanú judikatúru), táto právomoc sa nemôže rozšíriť na posúdenia, ktoré nepatria do sankčnej právomoci Komisie.
- 76 Z týchto úvah vyplýva, že prvé tri odvolacie dôvody Komisie treba prijať, zatiaľ čo siedmy odvolací dôvod treba zamietnuť.
- 77 Za týchto okolností treba prijať odvolanie Komisie bez toho, aby Súdny dvor musel posúdiť štvrtý, piaty a šiesty odvolací dôvod Komisie. Tieto odvolacie dôvody sú totiž subsidiárne voči trom prvým odvolacím dôvodom uvedeného odvolania v rozsahu, v akom sú založené na predpoklade, podľa ktorého budú Súdny dvorom zamietnuté. Okrem toho aj keby boli prijaté, tieto odvolacie dôvody nemôžu viesť k širšej neplatnosti napadnutého rozsudku, akou je neplatnosť vyplývajúca z dôvodnosti týchto prvých troch odvolacích dôvodov.

2. O následkoch, ktoré vyplývajú z dôvodnosti odvolania Komisie

- 78 Na úvod treba konštatovať, že dôvodnosť odvolania Komisie nie je takej povahy, aby viedla k zrušeniu bodu 2 výroku napadnutého rozsudku, čo Komisia žiadala na prvom mieste.
- 79 Z bodov 137 až 167, ako aj z bodu 237 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že Všeobecný súd zrušil článok 2 sporného rozhodnutia, pokiaľ sa týka výpočtu sumy pokuty, ktorá sa má uložiť spoločnostiam SEHV a Magrini, a pokiaľ ide o stanovenie súm, ktoré majú solidárne zaplatiť odvolateľky, z troch dôvodov, a to že Komisia tým, že uznala Reyrolle, SEHV a Magrini za solidárne zodpovedné za zaplatenie pokuty, ktorej výška zjavne prekračuje ich spoločnú zodpovednosť, a tým, že neuznala

Siemens Österreich a KEG za solidárne zodpovedné za zaplatenie časti pokuty uloženej spoločnostiam SEHV a Magrini, a tiež tým, že neuložila spoločnosti Reyrolle ako jedinej znášať časť jej uloženej pokuty, porušila zásadu individualizácie trestov a sankcií.

- 80 Ako to tiež uviedol generálny advokát v bode 27 svojich návrhov, tento trojitý dôvod, z ostatných, ktoré Komisia na Súdnom dvore nenamietala, na ktorom Všeobecný súd založil zrušenie článku 2 sporného rozhodnutia, nevyplýva z uplatnenia zásad týkajúcich sa vnútorného vzťahu solidarity, ako sú uvedené v bodoch 153 až 159 napadnutého rozsudku a ktoré sú predmetom odvolania Komisie.
- 81 Naopak, uvedený dôvod vyplýva z uplatnenia zásad spravujúcich vonkajší vzťah solidarity, a to zodpovednosť každej zo spoločností za úplnú platbu pokuty Komisii uloženej podniku, ktorej je súčasťou počas porušovania, ako sú pripomenuté Všeobecným súdom v bodoch 148 až 152, v prvej vete bodu 153, ako aj v bode 154 napadnutého rozsudku, ktoré nie sú označené žiadnym nesprávnym právnym posúdením, ako to vyplýva aj z bodov 49, 54, 57 a 59 tohto rozsudku.
- 82 Naopak, dôvodnosť prvých troch odvolacích dôvodov predložených Komisiou má za následok zrušenie bodu 3 výroku napadnutého rozsudku, ako to táto inštitúcia aj žiada, v rozsahu, v akom z bodov 245, 247, 262 a 263 tohto rozsudku jasne vyplýva, že stanovenie podielov dotknutých spoločností v ich vnútornom vzťahu, vykonané Všeobecným súdom na základe jeho neobmedzenej súdnej právomoci a zásad týkajúcich sa vnútorného rozdelenia solidárneho dlhu uvedených v bodoch 158 a 159 uvedeného rozsudku, tvorí časť úvah, na ktorých základe Všeobecný súd rozhodol uložiť a potom zmeniť pokuty uvedené v bode 3 výroku uvedeného rozsudku.
- 83 Z toho vyplýva, že bod 3 výroku napadnutého rozsudku sa musí zrušiť v rozsahu, v akom zahŕňa určenie podielov súm pokuty, ktorá bola žalobkyniam na prvom stupni solidárne uložená.
- 84 Keďže žaloba bola v zostávajúcej časti zamietnutá v súlade s bodom 4 výroku napadnutého rozsudku, netreba rozhodnúť o žiadosti Komisie smerujúcej k zamietnutiu žalôb vo veciach T-122/07, T-123/07 a T-124/07, pokiaľ ide o zrušenie článku 2 písm. j) k) a l) sporného rozhodnutia, ktoré požadovali žalobkyne na prvom stupni.

B – O odvolaní spoločnosti Reyrolle

- 85 Na podporu svojho odvolania spoločnosť Reyrolle predkladá dva odvolacie dôvody založené na porušení po prvé zásady individualizácie trestov a sankcií a po druhé zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality.

1. O prvom odvolacom dôvode založenom na porušení zásady individualizácie trestov a sankcií

a) Argumentácia účastníkov konania

- 86 Svojím prvým odvolacím dôvodom spoločnosť Reyrolle tvrdí, že Všeobecný súd porušil zásadu individualizácie trestov a sankcií, keď na základe svojej neobmedzenej súdnej právomoci porušil článok 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 tým, že uložil pokutu podniku tvorenou spoločnosťami Rolls-Royce a Reyrolle za obdobie od roku 1988 až do roku 1998 nie na základe situácie tohto podniku, ale podľa ekonomickej sily jedného hospodárskeho subjektu, ktorý vznikol až o niekoľko rokov neskôr na základe predaja spoločnosti Reyrolle spoločnosti VA Technologie.

- 87 Spoločnosť Reyrolle tvrdí, že Všeobecný súd nemal vypočítať jednu východiskovú sumu a to iba na základe obratu a trhového podielu podniku vedeného skupinou VA Tech, ale mal určiť odlišnú východiskovú sumu pre spoločnosť Reyrolle za obdobie, v ktorom, ako to už bolo uvedené v bode 6 tohto rozsudku, bola dcérskou spoločnosťou spoločnosti Rolls Royce, t. j. za obdobie od 15. apríla 1988 do 20. septembra 1998.
- 88 Podľa spoločnosti Reyrolle sa východisková suma za obdobie pred vstupom spoločnosti Reyrolle do spoločnosti VA Technologie mala stanoviť na základe trhového podielu podniku tvoreného spoločnosťami Rolls Royce a Reyrolle a samotného obratu tohto podniku. Týmto spôsobom by celková suma pokuty uloženej spoločnosti Reyrolle bola maximálne vo výške 2,05 milióna eur.
- 89 Komisia uvádza, že odvolací dôvod nie je dôvodný. Tvrdí, že nebolo odôvodnené stanoviť odlišnú východiskovú sumu za obdobie, počas ktorého spoločnosť Reyrolle bola súčasťou podniku Rolls-Royce, keďže materskej spoločnosti tohto podniku nemožno vytýkať žiadne porušenie. V každom prípade, ak by sa aj určila iná východisková suma, pokuta by sa bola podľa disponibilných údajov zvýšila, a nie znížila.

b) Posúdenie Súdny dvorom

- 90 Spoločnosť Reyrolle tvrdí, že zásada individualizácie trestov a sankcií vyžaduje, že keďže v období, počas ktorého sa zúčastnila dotknutého kartelu, bola súčasťou postupne dvoch podnikov, a to podniku Rolls-Royce a potom podniku tvoreného skupinou VA Tech, pokuta 9 450 000 eur, ktorú jej Všeobecný súd individuálne uložil v bode 3 poslednej zarážky výroku napadnutého rozsudku v rámci výkonu jeho neobmedzenej súdnej právomoci, mala byť vypočítaná na základe dvoch odlišných východiskových súm pre dva dotknuté podniky, pokrývajúce obe postupné obdobia porušovania, počas ktorých táto spoločnosť bola súčasťou každého z týchto podnikov.
- 91 Ako však už bolo uvedené v bode 52 tohto rozsudku, zásada individualizácie trestov a sankcií vyžaduje, v súlade s článkom 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003, aby bola suma pokuty určená vzhľadom na závažnosť porušenia individuálne vytýkaného dotknutému podniku a dĺžky tohto porušenia. Táto zásada sa rovnako uplatňuje aj keď, ako to aj v prejednávanej veci je, na Všeobecnom súde, aby určil sumu pokuty na základe jeho neobmedzenej súdnej právomoci.
- 92 Ako to uviedol aj generálny advokát v bodoch 131 až 134 svojich návrhov, z bodov 140, 144 a 164 napadnutého rozsudku vyplýva, že pri stanovení pokuty, ktorá bola uložená oddelene spoločnosti Reyrolle na základe obdobia, počas ktorého bola súčasťou skupiny Rolls-Royce, Všeobecný súd rozhodol na základe úvahy, podľa ktorej počas tohto obdobia bolo porušenie vykonávané samostatne spoločnosťou Reyrolle, keďže Komisia konštatovala, že vzhľadom na materskú spoločnosť podniku Rolls-Royce sa porušenie premlčuje. V zostávajúcej časti je nesporné, že za nasledujúce obdobie porušenia spoločnosť Reyrolle pokračovala vo svojej účasti na karteli ako súčasť podniku tvoreného skupinou VA Tech, ktorej holdingová spoločnosť VA Technologie bola tiež medzi spoločnosťami zodpovednými za porušovanie.
- 93 Z toho vyplýva, že keďže v prejednávanej veci nebolo žiadne porušenie individuálne vytýkané podniku Rolls-Royce, zásada individualizácie trestov a sankcií vyžaduje, aby suma pokuty bola určená nie na základe vlastností vlastných tomuto podniku, ale samotnej spoločnosti, tvorenej pred jej kúpou spoločnosťou VA Technologie, výlučne spoločnosťou Reyrolle a inými spoločnosťami skupiny VA Tech, ktoré sa zúčastnili na karteli.
- 94 Všeobecný súd preto mohol určiť jedinou východiskovú sumu pre podnik tvorený skupinou VA Tech, a to na základe jeho obratu v roku 2003, ktorý bol posledným celým rokom porušenia, a následne rozdeliť zodpovednosť za porušenie medzi jednotlivé spoločnosti za obdobia, počas ktorých sa zúčastňovali na karteli.

95 Za týchto podmienok treba prvý odvolací dôvod odvolania spoločnosti Reyrolle zamietnuť.

2. O druhom odvolacom dôvode založenom na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a proporcionality

a) Argumentácia účastníkov konania

96 Spoločnosť Reyrolle vo svojom druhom odvolacom dôvode Všeobecnému súdu vytýka, že porušil zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality, keď na základe svojej neobmedzenej súdnej právomoci uplatnil metódy výpočtu odlišné od metód stanovených pre iné spoločnosti, čím ju v porovnaní s inými spoločnosťami značne znevýhodnil.

97 Po prvé, pokiaľ ide o spoločnosti SEHV a Magrini, ktoré tvorili postupne podnik Schneider a podnik VA Tech, z bodu 241 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd určil rôzne východiskové sumy za každé obdobie, počas ktorého patrili k rôznym podnikom. Naopak, pokiaľ ide o spoločnosť Reyrolle, Všeobecný súd použil úplne inú metódu, keďže určil pokutu na základe jednej východiskovej sumy, aj keď táto spoločnosť patrila počas obdobia porušovania rôznym podnikom, čo viedlo k tomu, že uvedenej spoločnosti bola uložená neprimeraná pokuta.

98 Po druhé, diskriminácia, ktorú údajne utrpela spoločnosť Reyrolle, by bola o to väčšia, ak by metóda výpočtu pokuty, ktorá jej bola uložená, bola porovnaná s metódou použitou Komisiou pre niektoré japonské podniky nachádzajúce sa v porovnateľnej situácii so situáciou tejto spoločnosti, keďže pri týchto podnikoch Všeobecný súd použil odlišné východiskové sumy pre obdobie predchádzajúce včleneniu ich činností do oblasti RIP v spoločnom podniku.

99 Komisia tvrdí, že tento odvolací dôvod je neprípustný, keďže nebol predložený na Všeobecnom súde, a tak predstavuje nový dôvod. Tento odvolací dôvod je v každom prípade nedôvodný.

b) Posúdenie Súdny dvorom

100 Pokiaľ ide o prípustnosť druhého odvolacieho dôvodu, prekážka konania predložená Komisiou sa musí zamietnuť.

101 Hoci je pravda, že spoločnosť Reyrolle neuviedla na prvom stupni údajné diskriminácie, na ktoré sa odvoláva v tomto odvolacom dôvode, táto okolnosť nemá za následok neprípustnosť tohto odvolacieho dôvodu.

102 Je totiž prípustné, aby spoločnosť Reyrolle podala odvolanie na Súdny dvor a tvrdila, že odvolacie dôvody vznikli zo samotného napadnutého rozsudku, a kritizovala v nich dôvodnosť z právneho hľadiska (rozsudok z 29. novembra 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a i./Komisia, C- 176/06 P, bod 17).

103 V prejednávanej veci spoločnosť Reyrolle vytýka Všeobecnému súdu, že voči nej uplatnil diskriminačné zaobchádzanie, keď na základe svojej neobmedzenej súdnej právomoci stanovil sumu pokuty, ktorú jej uložil. Následne hoci je pravda, že na výpočet pokút Všeobecný súd použil rovnakú metódu, akú použila Komisia, nič to nemení na tom, že si tým Všeobecný súd túto metódu osvojil a že údajná diskriminácia, ktorú uvádza spoločnosť Reyrolle, vyplýva z nového výpočtu pokuty, ktorý vykonal Všeobecný súd, a má tak pôvod v napadnutom rozsudku.

- 104 Okrem toho tento odvolací dôvod, pokiaľ ide o výpočet pokuty, ktorý vykonal Všeobecný súd na základe svojej neobmedzenej súdnej právomoci, nemožno považovať za neprípustný, keďže zo svojej povahy nemohol byť predložený na prvom stupni (pozri v tomto zmysle rozsudok Alliance One International/Komisnia, už citovaný, bod 35 a citovanú judikatúru).
- 105 Pokiaľ ide o podstatu tohto odvolacieho dôvodu, z judikatúry vyplýva, že výkon neobmedzenej súdnej právomoci v rámci určenia výšky pokút nesmie viesť k diskriminácii medzi podnikmi, ktoré uzavreli dohodu v rozpore s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ (pozri najmä rozsudok z 30. mája 2013, Quinn Barlo a i./Komisia, C-70/12 P, bod 46 a citovanú judikatúru).
- 106 Z ustálenej judikatúry okrem toho vyplýva, že k porušeniu zásady rovnosti zaobchádzania dochádza len vtedy, ak sa s porovnateľnými situáciami zaobchádza rozdielne alebo ak sa s rozdielnymi situáciami zaobchádza rovnako, pokiaľ také zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (pozri najmä rozsudok zo 7. júna 2007, Britannia Alloys & Chemicals/Komisnia, C- 76/06 P, s. I-4405, bod 40 a citovanú judikatúru).
- 107 Treba však konštatovať, že v prejednávanej veci zásada rovnosti zaobchádzania nebola porušená, keďže spoločnosť Reyrolle sa nenachádza v porovnateľnej situácii so situáciou skupiny Schneider, ani so situáciou japonských výrobcov.
- 108 Pokiaľ ide najprv o tvrdenia, podľa ktorých spoločnosť Reyrolle bola objektom diskriminácie v porovnaní so spoločnosťami SEHV a Magrini, už bolo v bodoch 92 a 93 tohto rozsudku uvedené, že spoločnosť Reyrolle sa zúčastnila na dotknutom porušení ako súčasť jedného podniku, a to podniku tvorenom skupinou VA Tech, ktorej zloženie sa počas obdobia porušovania menilo.
- 109 Ďalej je táto situácia odlišná od situácie, v ktorej sa nachádzali spoločnosti SEHV a Magrini. Tieto spoločnosti sa totiž postupne zúčastnili dotknutého kartelu ako súčasť dvoch rôznych podnikov, a to najprv ako súčasť podniku, ktorého materská spoločnosť bola spoločnosť Schneider, neskôr, po ich predaji spoločnosti VA Technologie, ako súčasť podniku tvoreného skupinou VA Tech. Okrem toho tak spoločnosti Schneider, ako aj spoločnosti VA Technologie bola uložená osobná zodpovednosť za účasť na tomto karteli.
- 110 Rovnako nemožno tvrdiť, že spoločnosť Reyrolle a japonskí výrobcovia sa nachádzali v porovnateľnej situácii. Je totiž nesporné, že sa dotknutí japonskí výrobcovia, a to Fuji a Hitachi na jednej strane a Mitsubishi a Toshiba na druhej strane, pôvodne zúčastnili na uvedenom karteli nezávisle. Hoci 1. októbra 2002 tieto spoločnosti spojili svoje činnosti v oblasti RIP do dvoch spoločných podnikov, a to JAEPS a TM T&D Corp., pokračovali v existencii ako samostatné a nezávislé podniky. Naopak, to nie je prípad spoločnosti Reyrolle, keďže po jej predaji spoločnosti VA Technologie a jej spojení do podniku tvorenom skupinou VA Tech, nepokračovala v existencii ako samostatný a nezávislý podnik.
- 111 Pokiaľ ide nakoniec o údajné porušenie zásady proporcionality, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pri rozhodovaní o právnych otázkach v rámci odvolania neprináleží Súdnemu dvoru nahrádzať z dôvodov spravodlivosti svojim posúdením posúdenie Všeobecného súdu, ktorý v rámci svojej neobmedzenej súdnej právomoci rozhoduje o výške pokút uložených podnikom za porušenie práva Únie týmito podnikmi. Konštatovať, že sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia z dôvodu neprimeranej výšky pokuty, môže Súdny len vtedy, ak dospeje k záveru, že výška sankcie je nielen neprimeraná, ale aj nadmerná, ba dokonca disproporčná (pozri najmä rozsudok Quinn Barlo a i./Komisia, už citovaný, bod 57 a citovanú judikatúru).
- 112 Spoločnosť Reyrolle sa teda rozhodla založiť svoju výhradu, pokiaľ ide o disproporčnú povahu pokuty, ktorá jej bola uložená Všeobecným súdom, na tvrdeniach, podľa ktorých bola predmetom diskriminačného zaobchádzania, čo sa ukázalo ako nedôvodné. Táto spoločnosť teda nerozvinula

dostatočne osobitnú argumentáciu, ktorou by preukázala nadmernú úroveň absolútnej výšky tejto pokuty. Z tohto dôvodu táto výhrada založená na údajnom porušení zásady proporcionality musí byť zamietnutá.

- 113 Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod predložený na podporu odvolania spoločnosti Reyrolle sa taktiež musí zamietnuť.
- 114 V dôsledku toho nemožno prijať nijaký z odvolacích dôvodov uvedených spoločnosťou Reyrolle na podporu jej odvolania, a preto treba toto odvolanie v plnom rozsahu zamietnuť.

C – O odvolaní spoločností SEHV a Magrini

- 115 V prvom rade a spolu treba preskúmať prvé dva odvolacie dôvody predložené spoločnosťami SEHV a Magrini na podporu ich odvolania.

1. O prvých dvoch odvolacích dôvodoch založených na porušení zásady *ne ultra petita* a na nedodržaní právnej sily rozhodnutej veci

a) Argumentácia účastníkov konania

- 116 Spoločnosti SEHV a Magrini tvrdia na jednej strane, že ich žaloba na Všeobecnom súde sa týkala pokuty vo výške 4 500 000 eur, ktorú mali zaplatiť solidárne so spoločnosťou Schneider v súlade s článkom 2 písm. k) sporného rozhodnutia, a nie aj pokuty vo výške 3 600 000 eur, ktorú mala zaplatiť spoločnosť Schneider samostatne v súlade s článkom 2 písm. j) tohto sporného rozhodnutia. Tieto spoločnosti na druhej strane uvádzajú, že zatiaľ čo iba spoločnosť Schneider mohla poslednú uvedenú výšku pokuty napadnúť, táto spoločnosť takúto žalobu na Všeobecný súd nepodala.
- 117 Z toho vyplýva, že tým, že Všeobecný súd zrušil pokutu uloženú v článku 2 písm. j) sporného rozhodnutia a zahrnul ju do pokuty, ktorú sú solidárne povinné zaplatiť spoločnosti Schneider, SEHV a Magrini, nielen porušil zásadu *ne ultra petita*, ale rovnako nedodrжал právnu silu rozhodnutej veci, ktorú týmto rozhodnutím získala spoločnosť Schneider.
- 118 Komisia tvrdí, že toto odvolanie je v plnom rozsahu neprípustné, keďže tieto závery sú úplný opak záverov žaloby podanej na Všeobecný súd. V každom prípade, keďže otázka výšky pokuty uloženej solidárne spoločnostiam, ktoré postupne boli súčasťou podnikov Schneider a VA Tech, bola predložená Všeobecnému súdu v rámci žaloby podanej žalobkyňami v prvostupňovom konaní, tento súd mohol zmeniť sumu tejto pokuty na základe svojej neobmedzenej súdnej právomoci bez toho, aby porušil zásadu *ne ultra petita* alebo právnu silu rozhodnutej veci.

b) Posúdenie Súdnym dvorom

- 119 Na úvod treba najprv pripomenúť, ako to potvrdzuje článok 113 ods. 1 rokovacieho poriadku v znení platnom v čase podania odvolania, že v odvolaní možno navrhnúť, aby bolo čiastočne alebo úplne vyhovené návrhom, ktoré boli predložené v prvostupňovom konaní.
- 120 Toto odvolanie je teda neprípustné, ako to uviedol aj generálny advokát v bode 150 svojich návrhov, v rozsahu, v akom návrhy odvolateľiek smerujú k potvrdeniu článku 2 písm. k) sporného rozhodnutia, ktorého zrušenie požadovali na prvom stupni.

- 121 Ďalej, ako to rovnako uviedol generálny advokát v uvedenom bode 150 svojich návrhov, odvolanie spoločností SEHV a Magrini je okrem toho neprípustné v rozsahu, v akom tieto návrhy smerujú k tomu, aby bol článok 2 písm. j) sporného rozhodnutia potvrdený, keďže toto ustanovenie sa týka pokuty, ktorú môže napadnúť iba samotná spoločnosť Schneider. Táto spoločnosť však žalobu na Všeobecný súd nepodala.
- 122 Nakoniec je toto odvolanie neprípustné v rozsahu, v akom spoločnosti SEHV a Magrini žiadajú Súdny dvor, aby rozhodol, pokiaľ ide o článok 2 písm. k) sporného rozhodnutia, že každý zo solidárnych dlžníkov znáša tretinu zo sumy 4 500 000 eur. V bode 74 tohto rozsudku totiž vyplýva, že súd Únie nedisponuje pri výkone svojej neobmedzenej súdnej právomoci právomocou rozdeliť pokutu medzi solidárnych dlžníkov v rámci ich vnútorného vzťahu.
- 123 Komisia sa však nemôže dovoľávať neprípustnosti návrhov spoločností SEHV a Magrini, pokiaľ sa týkajú čiastočného zrušenia bodov 2 a 3 výroku napadnutého rozsudku.
- 124 Treba uviesť, že v rámci ich odvolania spoločnosti SEHV a Magrini tvrdia, že Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*, keď v bode 2 výroku napadnutého rozsudku zrušil článok 2 písm. j) sporného rozhodnutia, ako aj článok 2 písm. k) tohto rozhodnutia v rozsahu, v akom sa posledný uvedený článok sporného rozhodnutia týkal spoločnosti Schneider. Odvolateľky v tejto súvislosti uvádzajú, že spoločnosť Schneider nepodala žalobu o neplatnosť na Všeobecný súd, čím sporné rozhodnutie nadobudlo v tomto ohľade právoplatnosť. Podľa odvolateľiek tak pokuta, ktorú Všeobecný súd v bode 3 prvom odseku výroku uvedeného rozsudku po zrušení článku 2 sporného rozhodnutia zmenil v rozsahu, v akom sa týkala spoločnosti Schneider, bola voči nim osobitne nevýhodná.
- 125 Keďže na podporu svojich návrhov smerujúcich k čiastočnému zrušeniu bodov 2 a 3 výroku napadnutého rozsudku odvolateľky predkladajú aj dôvody, ktoré vzišli zo samotného rozsudku, tieto návrhy musia byť vzhľadom na citovanú judikatúru v bode 102 tohto rozsudku vyhlásené za prípustné.
- 126 Pokiaľ ide o posúdenie vecí samej pri prvých dvoch odvolacích dôvodoch, treba pripomenúť, že súd Únie je oprávnený vykonať svoju neobmedzenú právomoc, pokiaľ mu je predložená na posúdenie otázka výšky pokuty (pozri najmä rozsudok Alliance One International/Komisia, už citovaný, bod 105).
- 127 V prejednávanej veci treba konštatovať, že otázka výšky pokuty uloženej individuálne spoločnosti Schneider podľa článku 2 písm. j) sporného rozhodnutia nebola predmetom posúdenia Všeobecného súdu.
- 128 Keďže totiž spoločnosť Schneider nepodala žalobu spochybňujúcu sumu uvedenej pokuty, nemohla byť táto suma predmetom žaloby podanej spoločnosťami SEHV a Magrini, pretože nebola uložená týmito spoločnosťami.
- 129 Za týchto podmienok treba rozhodnúť, že Všeobecný súd rozhodol *ultra petita*, keď v bode 2 výroku napadnutého rozsudku zrušil článok 2 písm. j) a k) sporného rozhodnutia a zmenil v bode 3 prvej zarážke tohto výroku pokuty uložené v týchto ustanoveniach tým, že ich zahrnul do jednej sumy, ktorú mali zaplatiť solidárne spoločnosti Schneider, SEHV a Magrini.
- 130 Je isto pravda, ako to uviedol Všeobecný súd v bode 248 napadnutého rozsudku, že hoci táto zmena pokuty nezmenila celkovú sumu pokuty, ktorú môže Komisia požadovať od spoločnosti Schneider na základe vonkajšieho rámca solidarity, táto pokuta je pre spoločnosť Schneider výhodnejšia, pokiaľ ide o výšku pokuty, ktorú musí táto spoločnosť v konečnom dôsledku znášať v rámci vnútorného rozdelenia solidarity. Nič to však nemení na tom, že Všeobecný súd nemohol vykonať takúto zmenu, ktorá môže byť nevýhodnejšia pre spoločnosti SEHV a Magrini tak z vonkajšieho hľadiska, ako aj

z vnútorného hľadiska solidarity. Keďže Všeobecný súd nemohol v prvom rade rozhodnúť o protiprávnosti uloženia dotknutej pokuty bez porušenia zásady *ne ultra petita*, nemohol v druhom rade v rámci svojej neobmedzenej súdnej právomoci túto pokutu zrušiť, znížiť alebo zvýšiť.

- 131 Zo všetkých týchto úvah vyplýva, že prvé dva odvolacie dôvody spoločností SEHV a Magrini musia byť prijaté.
- 132 Za týchto okolností treba prijať odvolanie spoločností SEHV a Magrini bez toho, aby Súdny dvor musel posúdiť tretí odvolací dôvod tohto odvolania, založený na porušení zásady kontradiktórnosti. Tento odvolací dôvod má totiž iba subsidiárnu povahu vo vzťahu k prvým dvom odvolacím dôvodom v rozsahu, v akom za predpokladu, že by boli tieto dva odvolacie dôvody Súdnym dvorom zamietnuté, týmto tretím odvolacím dôvodom spoločnosti vytykajú Všeobecnému súdu, že sa v každom prípade dopustil neprávneho právneho posúdenia, keď zmenil pokutu v bode 3 prvej zarážke výroku napadnutého rozsudku bez toho, aby umožnil dotknutým spoločnostiam vyjadriť sa k tomuto novému určeniu pokuty. Okrem toho, ak by aj bol tento odvolací dôvod prijatý, nemohol viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku nad rámec toho, čo vyplýva z dôvodnosti prvých dvoch posúdených odvolacích dôvodov.

2. O následkoch, ktoré vyplývajú z dôvodnosti odvolania spoločností SEHV a Magrini

- 133 Z ohľadom na čiastočnú neprípustnosť návrhov ich odvolania, ako bola konštatovaná v bodoch 119 až 122 tohto rozsudku, dôvodnosť prvých dvoch odvolacích dôvodov predložených spoločnosťami SEHV a Magrini má za následok zrušenie bodu 2 výroku napadnutého rozsudku v rozsahu, v akom ruší článok 2 písm. j) a k) sporného rozhodnutia, ako aj bodu 3 prvej zarážky výroku napadnutého rozsudku.
- 134 Keďže spoločnosti SEHV a Magrini navyše nenavrhlí v rámci ich odvolania, aby sa vyhovel žalobám vo veciach T-122/07 až T-124/07, zostávajú tieto žaloby zamietnuté v súlade s bodom 4 výroku napadnutého rozsudku.

VI – O trovách

- 135 Podľa článku 184 ods. 2 rokovacieho poriadku, ak odvolanie nie je dôvodné alebo ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou o veci, rozhodne aj o trovách konania.
- 136 Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 137 Pokiaľ ide o odvolanie spoločnosti Reyrolle (C-232/11 P), keďže táto spoločnosť nemala úspech vo svojich dôvodoch a Komisia navrhla, aby bola zaviazaná na náhradu trov konania, treba rozhodnúť, že táto spoločnosť znáša trovy konania tohto odvolania.
- 138 Keďže odvolanie Komisie (C-231/11 P) bolo prijaté a Komisia navrhla zaviazat žalobkyne na prvom stupni na náhradu trov konania, treba rozhodnúť, že tieto spoločnosti znášajú trovy konania tohto odvolania.
- 139 Keďže odvolanie spoločností SEHV a Magrini (C-233/11 P) bolo tiež prijaté a tieto spoločnosti navrhli zaviazat Komisiu na náhradu trov konania, treba rozhodnúť, že Komisia znáša trovy konania tohto odvolania.
- 140 V zostávajúcej časti netreba meniť rozdelenie trov konania týkajúcich sa prvostupňového konania, tak ako boli určené v bodoch 5 až 7 výroku napadnutého rozsudku.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Bod 2 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 3. marca 2011, Siemens Österreich a i./Komisia (T-122/07 až T-124/07), sa zrušuje v rozsahu, v akom ruší článok 2 písm. j) a k) rozhodnutia Komisie K(2006) 6762 v konečnom znení z 24. januára 2007 o začatí konania podľa článku [81 ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.899 – Rozvádzače izolované plynom).**
2. **Bod 3 prvá zarážka výroku rozsudku Všeobecného súdu z 3. marca 2011, Siemens Österreich a i./Komisia (T-122/07 až T-124/07), sa zrušuje.**
3. **Bod 3 druhá až štvrtá zarážka výroku rozsudku Všeobecného súdu z 3. marca 2011, Siemens Österreich a i./Komisia (T-122/07 až T-124/07), sa zrušuje v rozsahu, v akom zahŕňa určenie podielov súm pokuty, ktoré boli solidárne uložené žalobkyniam na prvom stupni.**
4. **V zostávajúcej časti sa odvolania zamietajú.**
5. **Siemens AG Österreich, VA Tech Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens Transmission & Distribution Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA a Nuova Magrini Galileo SpA sa zaväzujú na náhradu trov odvolacieho konania vo veci C-231/11 P.**
6. **Siemens Transmission & Distribution Ltd sa zaväzuje na náhradu trov odvolacieho konania vo veci C-232/11 P.**
7. **Európska Komisia sa zaväzuje na náhradu trov odvolacieho konania vo veci C-233/11 P.**
8. **Trovy konania vzťahujúce sa k prvostupňovému konaniu zostávajú rozdelené v súlade s bodmi 5 až 7 výroku rozsudku Všeobecného súdu z 3. marca 2011, Siemens Österreich a i./Komisia (T-122/07 až T-124/07).**

Podpisy